

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/128/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200928
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8319200928.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, proti žalovanej N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, E. nad L., o zaplatenie 702,16 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5Csp/37/2019-98 zo dňa 19.08.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania.

II. Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit: „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 343,24 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 05.06.2016 do zaplatenia, v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Žalovanej vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahovala náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto úver považoval v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov.

1.2. Ďalej uviedol, že žalovaná tak má žalobcovi vrátiť len sumu reálne čerpaných prostriedkov z úverovej zmluvy. V konaní bolo preukázané, že žalovaná celkovo vyčerpala sumu 864 Eur a vrátila žalobcovi už sumu 520,76 Eur, čo je zrejmé zo žalobcom predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad, ako aj z vyjadrenia žalobcu. Preto súd žalobe žalobcu vyhovel v časti o zaplatenie 343,24 Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

1.3. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol aj v časti požadovanej zmluvnej pokuty, nakoľko zmluvné dojednania, týkajúce sa zmluvnej pokuty považoval za neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

1.4. Rovnako súd žalobu žalobcu zamietol aj v časti požadovaných nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 72,04 Eur, pretože nepovažoval žalobu za dôvodnú v časti uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky pred podaním žaloby, ktoré súd posúdil ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka

1.5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom okrem iného uviedol, že zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen na listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní).

2.1. Ďalej uviedol, že z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru.

2.2. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou o revolvingovom úvere. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia.

2.3. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaje o dátume splatnosti prvej splátky.

2.4. Mal za to, že tzv. rozčleňovanie splátky je teda výklad založený na nesprávnom výklade zákona. Znenie zákona č. 129/2010 Z.z. síce je nepresným prevzatím smernice 2008/48/ES, to však súd nezbavuje povinnosti pri výklade vnútroštátnej normy prihliadať na základe nepriameho účinku také ustanovenia úniijného práva, ktoré sú do príslušnej vnútroštátnej normy prevzaté.

2.5. Zároveň uviedol, že odplata za služby podľa Dohody o poskytovaní služieb nie je predmetom žalovaného nároku.

2.6. Namietal rozhodnutie súdu aj v časti zamietajúcej uplatnený nárok na zmluvnú pokutu. Skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nie je individuálne dohodnuté nespôsobuje jeho neplatnosť. Jasne a nesporne to vyplýva z § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

2.7. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napádanej časti, tak že žalobe žalobcu vyhovie a žalovanú zaviazhe k povinnosti náhrady trov konania žalobcu v celom rozsahu.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanými nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

5. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania. Keďže výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené žalovaná v odvolaní nenapadla, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

6. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednaný spor aj správne právne posúdil. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nasledovné.

7. Prioritnou odvolacou námietkou žalobcu bola námietka nesprávneho posúdenia úveru ako úveru bez úrokov a bez poplatkov.

8. Súd prvej inštancie správne ustálil a odvolateľ to ani nerozporoval, že strany sporu uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú súd správne posudzoval v súlade s § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

9. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských vzťahov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzatvorenia zmluvy. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej

inštalácie o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“). Termín konečnej splatnosti v zmluve uvedený nie je a tento nemožno určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v zmluve je uvedený len počet splátok, periodicita splácania, absentuje však uvedenie dátumu prvej splátky. Keďže nie je zrejmy dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť.

10. Uvedenie údajov o termíne o konečnej splatnosti úveru, termíne prvej a poslednej splátky v listine označenej ako Oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 28.04.2015, nie je postačujúce, nakoľko predmetnú listinu nie je možné považovať za súčasť zmluvy o úvere, keďže predstavuje jednostranné oznámenie veriteľa, ktoré žalovaná písomne neodsúhlasila a o jeho obsahu v čase podpisovania zmluvy (dňa 23.04.2015) nemala vedomosť.

11. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu (v predmetnom prípade teda dňa 23.04.2015). V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v rozhodnom čase, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku.

12. Vzhľadom na absenciu obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Už len absencia tejto náležitosti spôsobuje, že veriteľ nemôže účtovať žiadne iné nároky, než istinu. Preto skúmanie ostatných náležitostí zmluvy a zistenia prvoinštančného súdu o bezpoplatkovosti a bezúročnosti sú bez významu k správne zisteným záverom uvedeným v § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.

13. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, táto bola v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru revolvingového typu definovaná nasledovne: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy o revolvingovom úvere a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“

14. Niet pochyb o tom, že táto zmluvná podmienka nebola dohodnutá individuálne (je súčasťou formulárovej zmluvy vypracovanej veriteľom), dlžník do jej znenia zasiahnuť nemohol. Navyše dlžník je takúto zmluvnú pokutu povinný platiť dvakrát, a to pri omeškaní mesačnej splátky alebo jej časti (ktorej výška je nejasná), ako aj v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Zároveň z citovaného ustanovenia zmluvy nie je zrejme, do kedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítať. Odvolací súd sa tak stotožnil so záverom súdu prvej inštalácie o existencii neprijateľnej zmluvnej podmienky spôsobujúcej značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Na základe neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky nebol dôvod na priznanie uplatneného nároku na zmluvnú pokutu.

15. Súd prvej inštalácie napadnutým rozsudkom zamietol uplatnený nárok aj v časti nákladov na mimosúdne uplatnenie pohľadávky vo výške 72,04 Eur z dôvodu, že vynaloženie týchto nákladov preukázané nemal. Vzhľadom k tomu, že odvolateľ v podanom odvolaní v tejto časti rozsudok súdu prvej inštalácie argumentačne nenapadol, nebol ani v tejto časti dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku.

16. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštalácie vo výroku, ktorým súd prvej inštalácie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola úspešná, no v priebehu

odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol.

18. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).